

Arad, 10 Maiu 1925.

Nr. 19.

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICEASCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an — — — — — 40 Lei.
Pe jumătate de an — — — — — 20 Lei.

Rpare șăptămână:

DUMINECA.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, Strada EMINESCU Nr. 25.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 268.

Episcopul Aradului

Arhidiacconul Dr. GHEORGHE COMŞA subdirector general în Ministerul Cultelor.

Provedința divină prin înțelepciunea sa, nepătrunsă de mintea muritorilor, a îndreptat cumpăna vieții noastre bisericești din dieceza Aradului astfel, că sinodul nostru eparhial electoral, întrunit la 3 Maiu în biserică catedrală din Arad sub prezidiul I. P. S. Sale Mitropolitului Ardealului Dr. Nicolae Bălan, a ridicat pe tronul episcopal al diecezei noastre pe arhidiacconul Dr. Gheorghe Comşa, subdirector general în Ministerul de Culte.

Nou alesul nostru episcop care vine întru numele Domnului, este o personalitate fecundă, înzestrat cu o cultură vastă și temeinică. Dispune de o putere de muncă și diligență extraordinară. Este un om de carte, cu un trecut rodnic și bogat, căci încă foarte tiner, — abia de 36 ani — a scos până acum de sub tipar 12 volume de cărți cu caracter bisericesc, apreciate bine și în mod elogios de toți oamenii competenți și revistele noastre bisericești.

Ca orator bisericesc nou alesul nostru episcop, subjugă auditoriul, atât prin bogăția și conținutul cuvântărilor, cât și prin predarea și mai ales curajul cu care atacă cele mai arzătoare probleme. Bogatele sale excursii istorice cu aplicări indemnitative la nevoile zilei și citatele din sf. Scriptură, sfintii părinți, filozofi și dileri moraliști, vădesc o cultură temeinică și judecată profundă.

Dar părintele Dr. Gheorghe Comşa este și un cântăreț vestit și bine apreciat. Înzestrat dela bunul Dumnezeu cu o voce dulce, de un bariton puternic și plin, biserică Amza din

București, unde Sf. Sa servește și predică regulat, este cercetată de public mult și select, însetat după cuvântul lui Dumnezeu.

De o statură bine înaltă, brunet și bine făcut, nou alesul nostru episcop are o înfațire deschisă și simpatică, care te căștigă deja la prima impresie.

Trecutul părintelui Dr. Gheorghe Comşa este o cheie puternică pentru dieceza noastră, că în volburarea de criză religioasă, prin care trece totă lumea, nu numai poporul nostru, Sf. Sa, va fi farul luminător, care va indica preoțimiei noastre, cărări noi pentru o activitate mai rodnică și mai intenziivă de evanghelizare a credincioșilor noștri.

Părintele diacon Dr. Gheorghe Comşa s'a născut în 13 Mai 1889 în Comuna Comăna de Sus din Județul Făgăraș.

Părinții săi Gheorghe și Ana i-au dat o creștere religioasă. Primele cunoștințe de carte le-a primit în Școala Primară din comuna naatală, chiar dela tatăl său, care a servit ca învățător 33 ani la acea școală.

In anul 1900 a intrat în Gimnaziul de stat din Făgăraș, unde după 8 ani de studiu a luat bacalaureatul la sfârșitul anului școlar 1907—1908. Grație creșterei primite în casa părintească și a indemnurilor primele dela bunii săi profesori de religie, râvna sa către Casa Domnului începu să se afirme cu tărzie. A urmat din convingere studiile teologice timp de trei ani la Seminarul „Adrian” din Sibiu, având ca profesor între alții pe I. P. Sf. Nicolae Bălan, actualul Mitropolit al Ardealului. În timpul studiilor teologice a fost bibliotecar și

vice-președinte al Societăței de Lectură „Andrei Șaguna“.

Venerabilul Consistor Arhidiecezan apreciind sporul său de studii și dragostea către Biserică, i-a conferit o bursă de 1000 coroane anual pentru conținuarea studiilor juridice la Universitatea din Budapesta. A studiat timp de patru ani, iar în 8 Mai 1915 a fost promovat Doctor în Drept la Facultatea Juridică a sus-numitei Universități. În timpul disponibil a studiat și la Facultatea de teologie catolică de acolo, în special Omiletica și Dreptul Bisericesc. În Budapesta a fost un an Vice-președinte al Societății „Petru Maior“.

In 10 Octombrie 1915 a primit darul diaconiei dela fericitul Mitropolit Ioan Mețianu, intrând în cler fără a se căsători. De atunci și până în anul 1919 a oficiat ca diacon la Catedrala din Sibiu, ocupând paralel și funcție administrativă la Veneratul Consistoriu Arhidiecezan precum și funcția de Secretar al Fundaționii Emanuel Gojdu. Timp de un an a fost redactor al organului bisericesc „Telegraful Român“ și aproape doi ani profesor de religie al gimnaziului de stat din Sibiu. În timpul răsboiului a făcut cunoștință cu temnițele ungurești, acuzat fiind de spionaj. După realizarea unității noastre naționale a luat funcția de secretar de resort la Presedenția Consiliului Dirigent, iar apoi a fost deputat în primul parlament al României întregite.

Încă de când făcea studiile teologice în Sibiu, cîtea cu osârdie dumnezeștile Scripturi, simînd deosebită atracție către elocința amvonului. Deja în anul 1910 a început a debuta pe teren literar bisericesc în „Revista Teologică“ și Telegraful Român din Sibiu.

In anul 1920 a intrat în serviciul Ministerului Cultelor și Artelor, întîi ca defensor, apoi a funcționat ca subdirector și în prezent ca subdirector General. În tot timpul acesta însă nu a început a servi în sfânta Biserică regulat, servind și în prezent în Biserica Amza din București. Pentru activitatea sa pe teren literar-bisericesc I. P. Sf. Mitropolit dl Nicolae Bălan în anul 1922 a aflat de bine a-l distinge cu dreptul de a purta brâu roșu. Majestatea Sa Regele nostru Ferdinand I. a binevoi în mod prea gratos a-i conferi în anul 1923 „Răsplata muncii pentru biserică Clasa I.“ și Coroana României în gradul de ofițer.

In anul 1921 a obținut titlul de licențiat al facultății de teologie din București dând două examene și pregătind și teza de licență. În 11 Martie 1925, s'a promovat doctor în teologie. Sanctitatea Sa Patriahul Damianos al

Ierusalimului în anul 1925 i-a conferit ordinul Sf. Mormânt în gradul de comandor, pentru serviciile aduse ortodoxiei.

A scris diferite studii și articole în organe de publicitate bisericești, dintre cari remarcă istoria societății de lectură Andrei Șaguna din Sibiu. Pe lângă aceasta simînd trebuință că turma cuvântătoare a bisericii noastre ortodoxe române să fie dusă la pășunea cea nestricăcioasă și de viață dătătoare a publicat următoarele studii și lucrări:

1. Monahismul după A. Harnack, Sibiu 1916.
2. Predici pentru toate Duminicile de peste an și alte ocazii în colaborare cu preotul Gh. Maior, Arad 1918, pagini 330.
3. Unificarea organizației noastre bisericești, Sibiu 1919, pag. 54.
4. Istoria Predicei la Români, București 1921, pag. 303.
5. Pentru Neam și Lege. Patruzeci cuvântări împotriva adventiștilor și baptiștilor, Caransebeș 1923, pag. 182.
6. Sâmbătă și Duminecă, București 1923, pag. 14.
7. Poate crede omul modern în minuni? București 1923, pag. 20.
8. La Altarul Neamului, cuvântări la Serbările Naționale, București 1923, pag. 56.
9. Sectele religioase din România, București 1925, pag. 47.
10. Datorile preoției în fața problemelor sociale, București 1925, pag. 88.
11. Căluza cunoașterii și combaterii sectelor, București 1925, cca 150 pag.
12. Pentru slujitorii Altarului, Meditații și indemnuri, Caransebeș 1925.

Activitatea sa pe terenul literaturii bisericești este remarcată în presa bisericăască (și profană) și astfel pentru înpărtățitate vom spui de acolo unele părți mai importante.

Broșuri întâia despre Monahism tipărită în Sibiu și cea de Predici, tipărită în Arad, sunt deja epuizate. Asupra lor s'a scris în publicistica ardeleană, în Telegraful Român și Biserica și Școala din Arad.

Activitatea sa literară de după unirea națională se remarcă mai ales prin două lucrări mai mari: Istoria Predicei la Români și „Pentru Neam și Lege“. Deși părintele Comșa este cunoscut ca un ortodox care a avut diferenții polemici cu scriitorii bisericii unite, chiar revista „Cultura Creștină din Blaj prin condeul Dlui Zenovie Păclișanu constată despre Istoria Predicei la Români următoarele: „Cartea D-sale poate fi astfel citită cu folos și de preotul

care vrea să culeagă momente de inspirație și pilde bune, munca de vestitor al cuvântului dumnezeesc și poate fi utilizată și de istoricul literar care va găsi în ea lămuriri prețioase (Cultura creștină, No. 12 din Decembrie 1921).

Istoria Predicei la Români constată despre „Cazania lui Varlam” că s-a retipărit de zece ori sub diferite forme în cursul timpului, ceea ce literatura noastră biserică nu stabilise mai înainte. Cartea a fost introdusă ca studiu la Seminarul din Buzău.

Cartea sa de predici „Pentru Neam și Lege” este astfel apreciată.

„Telegraful Român” (No. 75 din 1923) scrie că: „Volumul va face foarte bun serviciu preoților noștri”.

„Legea Românească” din Oradea-Mare (Nr. 45 din Noemvrie 1923) scrie că aceasta carte este de folos în lupta contra sectarilor.

„Biserica și Școala din Arad” (Nr. 28 din 20 Iulie 1924): „Ce bine sunt tratate din punct de vedere dogmatic chestiunile puse în discuție de sectanți și cât de viu și pătrunzător este stilul”.

Tot așa scrie revista „Luminătorul” din Chișinău (Nr. 25 din 1 Septembrie 1924), apoi Noua Revistă Biserică din București: „După Istoria Predicei la Români” cucernicul diacon Dr. Comșa vine să umple cu aceasta nouă lucrare un mare și simțit gol în literatura noastră biserică”.

Foaia „Diecezană din Caransebeș”: Atât ca conținut cât și ca formă cartea părintelui Comșa este atât de atrăgătoare încât cel ce a luat-o odată în mână nu se poate despărți de ea, până nu ajunge la sfârșitul ei”.

Revista „Renașterea din Craiova”: Prin preotul Dr. Grigore Cristescu profesor la Academia teologică din Sibiu spune că în această carte se cuprind cuvântări intemeiate pe o argumentație din cele mai trainice și desfășurate cu o adâncă înțelegere a problemelor religioase, pentru care sectanții găsesc interpretați și deslegări atât de false și tendențioase. Literatura noastră apologetică și misionară se îmbogățește cu o lucrare de fond”.

Broșura: „Poate crede omul modern în minuni?” este remarcată de Biserica și Școala din Arad (Nr. 20 din 1923) de organul episcopal Argeșului, Noua Revistă Biserică etc.

„La Altarul Neamului”, conținând cuvântări la toate sărbătorile naționale, este apreciată de ziarele Neamul Românesc, „Patria” Indreptarea, Telegraful Român apoi de revista: „Biserica ortodoxă Română” și alte publicații.

Din această broșură a cumpărat și Casa Școalelor.

In revista Biserica ortodoxă Română Dr profesor Universitar Mihăilescu scrie următoarele: Princeputul și sărgătorul muncitor pe ogorul omiletic al bisericii noastre naționale, diaconul Dr. Gh. Comșa, care a dat literaturii noastre bisericesti până acum, încă vre-o câteva volume de predici, o valoroasă și voluminoasă istorie a predicii la Români, cum și diferite broșuri cu conținut canonistic și apologetic, aduce cu ultima sa lucrare o nouă și prețioasă contribuție la îmbogățirea literaturii predicatoriale. (Nr. din Ianuarie 1925).

Dorim din tot sufletul, ca noul nostru stăpân, să sosească curând și cu bine în mijlocul nostru. Si ani mulți, în pace, întreg, cînstit și sănătos, să îndrepte cuvântul adevăratului. Să păstrească turma cuvântătoare ce i-să încredește, în duhul de viață făcător al curaței noastre credințe ortodoxe; spre binele bisericei noastre și prosperarea patriei.

Simion Stana.

PROTOCOLUL

ședinței Sinodului eparhial extraordinar convocat la biserică catedrală din Arad, pentru alegerea de episcop al eparhiei Aradului, devenită vacanță prin trecerea din viață a fericitului de pie memorie episcop Ioan I. Papp, pe Dumineacă în 3 Maiu 1925.

Sedinta

să ținut la 3 Maiu 1925, oarele 12, a. m.

Președinte: I. P. S. sa Dr. Nicolae Bălan, Arhiepiscop și Mitropolit. Notar: Dr. Stefan Cioroianu.

Nr. 1. În presăra deschiderii Sinodului extraordinar s-a ținut în biserică catedrală din loc, conform §-lui 100 din Statutul organic, privegherea după tipicul Rusaliilor, iar în ziua prefiță a Sinodului, sf. liturgie după același tipic, urmată de chemarea Duhului sfânt sub pontificarea I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit din Sibiu Dr. Nicolae Bălan, la care au asistat deputații sinodali și o mulțime de credincioși.

Nr. 2. După terminarea acestor rituale, prescrise conform convocatorului dela 14 Aprilie 1925. Nr. 1193/1925.

I. P. S. sa Dr. Arhiepiscop și Mitropolit

Dr. Nicolae Bălan, ocupând între vîi aclamări scaunul presidial, deschide Sinodul prin cu-vântarea alăturată la acest protocol.

Nr. 3. Fiind astfel deschis Sinodul, în considerare, că biroul Sinodului eparhial e ales pentru întreg periodul Sinodului în curs, I. P. S. Sa președintele invită pe notarii Sinodali să-și ocupe locurile la masa biroului, dintre acestia președintele designeade notar al ședinței pe deputatul Dr. Ștefan Cioroian.

Nr. 4. Cetinduse apelul nominal al deputaților sinodali, se constată, că dintre 57 deputați sunt prezenti 55, absentând, deputații Dr. Aurel Cosma și Petru Ionașiu, căruia la cerere Sinodul îi acordă concediu, deci preșidiul declară, că Sinodul întrunit în ședința de astăzi, este constituit și capabil de a lua concluse valide.

Nr. 5. La propunerea deputatului Vasile Goldiș, de bărbați de încredere pentru scrutinarea alegerii de Episcop se aleg deputații: Ioan Georgescu și Dr. Iustin Marșieu,

cari își ocupă locurile la masa presidială.

Nr. 6. După cele premerse, se procede la actul alegerii și la apelul nominal, deputații luând dela masa biroului câte o sedulă, scriu numele pentru persoana care votează și aşeză sedulele de votare într-o urnă destinată spre acest scop, următorii deputați: Gherasim Andru, Dr. Antoniu Ardelean, Dr. Teodor Babuția, Dr. Dimitrie Barbu, Dr. Eugen Beles, Dimitrie Boariu, Dr. Iuliu Borneas, Dr. Teodor Botiș, Dr. Teodor Burdan, Ioan Chera, Dr. Dimitrie Chirotiu, Ludovic Cioban, Dr. Aurel Cioban, Dr. Ștefan Cioroianu, Dr. Gheorghe Cîchandu, Dr. Iuliu Coste, Dr. Eugen Costina, Dr. Aurel Demian, Pavel Dirlea, Lucian Gheorghievici, Ioan Georgea, Ioan Georgescu, Procopiu Givulescu, Vasile Goldiș, Iuliu Groșorean, Dr. Ioan Groza, Adam Groza, Dr. Aurel Grozda, Dr. Cornel Iancu, Dr. Iuliu Ionescu, Dr. Sever Ispravnic, Dr. Ioan Jucu, Cornel Lazăr, Constantin Lazar, Dr. Paraschiv Licărețiu, Mihaiu Lucuța, Traian Mager, Fabriciu Manoilă, Dr. Mihaiu Mărcuș, Dr. Iustin Marșieu, Dr. Iustin Miron, Antoniu Mocioni, Iosif Moldovan, Mihaiu Păcăian, Vicențiu Petru, Gheorghe Pleș, Iuliu Puticu, Dr. Ioan Robu, Florian Roxin, Axente Șecula, Gherasim Sârbu, Simeon Stana, Dr. Patriciu Tucra, Emanuil Ungurean, Traian Vațian. De tot au votat 55 deputați.

După ce au votat toți deputații prezenti, săcându-se scrutinul conform prescripțiunilor §-lui 102 din Statutul organic, după încheiere, înălțul Presidiu, anunță următorul rezultat:

S'a dat o sedulă albă. Pentru P. C. Sa părintele protosincel: Dr. Andrei Mager sau dat 24 voturi, iar pentru S. Sa diaconul Dr. Gheorghe Comșa 30 voturi. Deci I. Presidiul declară pe Dr. Gheorghe Comșa diacon și subdirector general la Ministerul Cultelor de ales episcop al eparhiei ortodoxe române a Aradului, fiind acest act a se transpune P. S. Sinod episcopal spre afacere canonica și mai departe urmare conform prescriselor legale.

Nr. 7. La propunerea deputatului Mihaiu Păcăian.

Sinodul autorizează biroul Sinodal a stabili și a asemna diurnele deputaților sinodali și cheltuall de călătorie la acest Sinod extraordinar în conformitate cu hotărârea Sinodului eparhial ordinar din acest an.

Nr. 8. Protocolul ședinței de astăzi.

Sinodul decide a se autentica într'o Comisiune Sinodală constătoare din deputați Sinodali din loc și altii, care vor fi prezenti d. a. la orele 4 în reședința episcopească din loc sub presidiul I. P. S. Sale.

Fiind astfel terminate agendele sinodului eparhial electoral, I. P. S. Sa părintele Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Nicolae Bălan mulțumeste, deputaților Sinodali pentru dragostea și interesul ce l'au dovedit față de sf. biserică și îndemnându-i pe toți ca și de azi încolo, să aibă același suflet iubitor pentru sf. biserică, ca niște fii buni ai ei și ca frați adevărați în jurul noului episcop ales, care este părintele bun și conducătorul la fericirea tuturor fiilor bisericei, declară Sinodul eparhial electoral de inchis.

La vorbirea de încheiere a I. P. S. Sale Dlui Arhiepiscop și Mitropolit răspunde Dl deputat sinodal Vasile Goldiș, mulțumind în termeni călduroși I. P. S. Sale pentru conducerea înțeleaptă a Sinodului eparhial electoral și urându-i o viață lungă ca să poată să mai deie multe dovezi de conduceră înțeleaptă a sorții bisericii, cum a dat-o și astăzi și că și pe viitor I. P. S. Sa își are asigurat devotamentul tuturor fiilor bisericii.

D. C. M. S.

Nicolae,
Arhiepiscop și Mitropolit
președinte.

Dr. Ștefan Cioroianu,
protopresbiter
notarul sed.

Acest protocol s'a cetit și autenticat în comisiunea sinodală întrunită la orele 4 d. m. în reședința episcopească.

Arad, 3 Maiu 1925.

Nicolae,
Arhiepiscop și Mitropolit
președinte.

Dr. Șt. Cioroianu,
notar.

*I. Georgescu, Dr. I. Marșieu, bărbați de încredere.
Simeon Stana, Dr. Julian Borneas, Dimitrie Boariu,
Dr. Ioan Jucu, Vichentie Petru notari sinodali.*

Alegerea de Episcop.

In vederea alegerei de Episcop, la scaunul văduvit al diecezei noastre, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Dr. Nicolae Bălan, a sosit la Arad, în dimineața zilei de 2 Mai, însoțit de domnii Dr. Gheorghe Proca, asesor consistorial și Virgil Nistor, secretar consistorial. Sâmbătă la oarele 7 seara, s'a săvârșit la catedrala noastră, privegherea după tipicul Rusaliilor, iar Duminecă în ziau alegerii, s'a celebrat Sf. liturgie, împreună cu chemare sf. Duh.

Serviciul divin este celebrat de către I. P. Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului. Asistența este formată din protoierei: Pă. Ioan Georgea, pr. Dr. Dimitrie Barba, pă. Mihail Păcăianu, pă. Fabrițiu Manuilă, pă. Traian Vățianu, pă. Dimitrie Muscan, diaconi: I. Cioară și dr. Șiclovan. Cârja I. P. S. Sale a fost ținută de clericul C. Puticu. Rând pe rând sosesc reprezentanții autoritatilor.

Cu splendidele răspunsuri date de corul profesorului Lipovan, serviciul devin decurge în mare fast și într-o atmosferă de reculegere sufletească. Fășii de lumină se revârsă asupra drept-credincioșilor cari după ce au asistat la hirotonirea de diacon al clericului Vichentie Gales, ceremoniul ce decurge prin cunoscutul tipic de „Vrednic este” fiind purtat și închinat înaintea Sf. Icoane bisericești.

După aceasta ceremonie, publicul credincios ascultă o predică de o rară elocventă a I. P. S. Sale Mitropolitului, ce se începe cu următoarele cuvinte din Sf. Scriptură:

Ca să lepădați Voi după cea mai înainte viețuire pre omul cel cel vechiu care se strică după poftele înșelăciunei și să vă înoiți iarăși cu duhul minții Voastre; Si să vă îmbrăcați în omul cel nou care după Dumnezeu s'a zidit: întru dreptate și întru Sfintenia adevărului.

(Ep. Apost. Pavel c. Efes. cap. 4 v. 22 - 25.)

I. P. Sa adresează următoarea predică turmei credincioșilor:

„Invierea Domnului a fost anunțată prin solia ce s'a desprins în acea dimineață”. „Cristos a înviat”. Trezește și tu suflet, căci cântările ne îndeamnă că după ce am murit să înviem. Apostolul Pavel luându-și motivul din Evanghelie a îndemnat pe ascultători să-și înnoiască sufletul și să fie oameni noi. Om nou. Lipsa oamenilor noi renăscuți prin puterea credinței, prin desbrăcarea de egoism. Preocupările noastre nu trebuie să fie acele de interes egoistic; ne trudim, dorim fierbinte să ni se schimbe condițiile materiale în care trăim, cum să ocu-

păm funcții mai rentabile, cum să schimbăm imprejurările materiale exterioare. O direcție de cugetare consideră că factorii materiali sunt aceea cari au influență cea mai mare asupra sufletului. Filozofia materialistă a istoriei vede în schimbările sociale, schimbarea sufletului. Alchima socială nu s'a găsit încă, nu se poate face oameni mai buni prin acest sistem. Ma-monismul, pofta de plăceri, se manifestă pretutindeni. Ce folos să trăiești în palate și să rămâni Adam cel vechi, sub stăpânirea firei tale cele vechi.

Judecata istoriei nu ne va întreba cu ce ne-am îmbrăcat, ce-am mâncat, nu se vor aprecia factorii externi, ci ne va întreba în ce duh, în ce lume de idei a trăit societatea noastră, ce idealuri a avut viața noastră — Impărația Domnului se poate cobori numai la fiii Lui. Impărația harului și a dreptății, a ordinei sociale mai bune, se poate cobori numai la oamenii mai buni. Pregresul tehnicei, și a altor științe nu poate crea o lume nouă, oamenii noi renăscuți sufletește — Duhul nou de viață unde îl vom găsi? Mergeți la Ierihon la vameșul Zacheu, urmăriți pe Isus pretutindeni.

El a crea atmosferă prielnică ce a dat naștere la tot ce are mai mare civilitatea noastră, din întreaga lume. El a putut face din Saul—Pavel, din Tânărul destrăbălat pe Sf. Augustin. Tuturor le-a întins mână de ajutor pentru o înțelegere mai bună a resturilor pământești. Apostolul Pavel s'a gândit la Mântuitor când a scris rândurile citate, în Epistoalele cătră Efeseni. Pentru Apostolul Pavel Cristos era totul. Dacă oamenii renăscuți ne trebuie, cea mai nouă deviză va fi: *Inapoi la Cristos!*

Se vorbește de reforme ce se perindă în vremurile noastre: Reforma învățământului, reforma financiară reforma comunicațiilor și multe altele, mie mi-se pare de cea mai urgentă între toate: *Reforma omului*. Fără această reformă legile noi pot să fie cât de bune, nu se va îndrepta nimic. În Cristos este mântuirea noastră. Să deschidem larg porile sufletului nostru marei principii de viață: lui Cristos Amin”.

După împărtirea anaforei I. P. Sa deschide ședința Sinodului electoral și zice cam următoarel:

Cristos a înviat!
Dlor deputați!

Ați fost convocați pentru a alegeți pasatorul sufletesc al eparhiei Arad.

În clipa aceasta este o datorință pentru

Domniile Voastre să cugetați la acela, care, după ce a servit Biserica stând în fruntea ei 22 ani, a fost chemat la cele vecinice, *Ioan Ignatie Papp*. Înaintea ochilor sufletești ne este încă figura sa joială, prietenoasă totdeauna bună, o inimă deschisă. Ridicat din pătura sănătoasă a fărănimii noastre, inima lui a fost plină de dragoste către fiu poporului său.

Prin vorbirile sale canonice a luminat poporul, a sfîntit biserici, a împărtit daruri preoției, a ocrotit turma sa ferind-o de lupi și inima lui a fost plină de cele mai frumoase sentimente românești până la ultima clipă a vieții sale. A trecut prin toate treptele ierarhiei bisericești, a avut multe funcții bisericești și și-a acumulat vaste cunoștințe pentru clipă în care a fost chemat să conducă turma credincioșilor din eparchia Aradului. Domniile Voastre sunteți martori la felul cum s'a gândit, la toate faptele sale mărețe și la aşezămintele ce le-a lăsat.

Păstoria a fost o păstorie a agonisirii, a păstrării, să strădui să adauge dela sine. El totdeauna s'a identificat cu Altarul și gândul său a fost acela de a fi folositor neamului din care face parte.

Nu voiu uita niciodată -- zice I. P. S. Sa Mitropolitul Ardealului — reazimul ce mi l'a dat în organizatia bisericii noastre prin colaborarea la legea ce-a fost în curând votată. Să zicem deci din adâncul inimii noastre Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Apostolatul însă nu se sfârșește prin treccerea apostolilor din această lume. Slujitorii altarului sunt chemați să propovăduiască neintrupt cuvântul, ne trebuesc oameni legați sufletește de acela care este mai presus de orice, de Mântuitorul care este în veci același.

Dela un păstor se cere ca prima condiție să fie legat de Cristos, pe cară să-l vestească oamenilor. Trebuie să facă prin curățenia simțurilor sale ca prin dânsul Dumnezeu să vorbească oamenilor.

Debrăcându-Vă înaintea acestui locaș sfânt de orice prejudecată, și fără prihnnă dați-Vă votul Vostru pentru celce îl aflați mai potrivit de Păstorul turmei drept-credincioșilor din dieceza Aradului. Cea mai mare sinceritate față de Dumnezeu, eparchie și popor și față mai ales de eul fiecăruia dintre Domniile Voastre, după adâncă și neprihănita convingere. Astfel binecuvântându-Vă de bun sosit și înpărtășindu-Vă de arhierescă mea binecuvântare rog pe bunul Dzeu să vă îndrepte cugetul spre alesul său, declar Sinodul eparhial electoral al diecezel Arad deschis.

După cuvântarea I. P. S. Sa numește de notar pe părintele dr. Ștefan Cioroianu.

DI Vasile Goldiș cetește apoi articolul 107 din Statutul organic care prevede doi bărbați de încredere. Se proclamă dnii: Dr. Ioan Gheorgescu inspector general aministrativ, prefectul județului și al orașului Arad și Dr. Marșeu.

Se cetește scrisoarea lui Dr. Ionașiu deputat sinodal, care cere concediu din cauza de boală. Afără de D-sa mai lipsește dl Dr. Aurel Cosma, fost uinistru.

Deci sunt prezenți 55 de deputați. Majoritatea voturilor este 28. Purcezându-se la votare, înaltul prezidiu constată că s'a dat 55 de voturi și anume: Dr. Gheorghe Comșa arhidiacон și subdirector general în Ministerul de Culte, a primit 30 de voturi, iar Dr. Andrei Mager protosincel și asesor-referent la Consistorul din Oradia, a primit 24 voturi, iară o bilă a fost albă. Pe baza acestui rezultat I. P. S. Sa Mitropolitul Bălan declară de ales episcop al Aradului pe arhidiacónul Dr. Gheorghe Comșa. Publicul aclamă pe noul ales, iar Prezidiul închide sesiunea sinodului electoral.

Predică.

„Pace vouă“ (Ioan c. 20 v. 19)

Iubiți Creștini!

După minunata inviere a Mântuitorului, cum văș putea întâmpină mai potrivit decât cu cuvintele blândului Isus, care la opt zile, după inviere, arătându-se învățăcelor săi le-a zis: „Pace vouă“.

Ce bună și sfântă e pacea!

Coliba săracului este raiu luminat dacă în ea împărtășește sfânta pace și în schimb devine iad grozav chiar și palatul, cel mai pompos, din care lipsește aceasta comoară a vieții sufletești.

Zadarnice sunt toate bunurile acestei lumi și netrebnice acolo unde conștiința omului nu este împăcată cu sine.

Pacea sfântă o dă bunului creștin credința în Isus, care a pătimit, a murit și a inviat, ca să ne ridice din starea de intunecime și rătăcire morală. Credința în Hristos și invierea să îvorește în sufletul omului pe lângă altele bunuri morale sentimentul de pace și înfrâțire creștinească.

Hristos a inviat! Acest adevară este temelul religiunii și credinței noastre, căci „dacă n'a inviat Hristos, zadarnică este propovăduirea noastră, zadarnică dar este și credința voastră“ (Corint. I c. 15 v. 14).

În zilele trecute am prăznuit minunata învingere

a binelui, a dreptății, a adevărului asupra răutății, ne-dreptății și a minciunii veacurilor întunecate.

Azi se pecetluieste, și se învederează ca lumina soarelor acest adevăr:

Aceia, cari vă îndoiji cu Toma în d-zeasca înviere, aduceți degetul îndoiei voastre, și pipăiți rânele cuielor puneți palma necredinței voastre pe rana suliței și ziceți cu căință apostolului: „Domnul meu și D-zeul meu”.

Dar n'aveți de ce Vă indol, că minciuna răutatea, păcatul n'ar putea fi biruiți și zdrobite de adevăr sfîntenia și perfecțiunea absolută, care este, Hristos, atotputernicul D-zeu!

Sfânta Scriptură isvorul nesecat, de învățătură divină, și înviorare sufletească ne arată că M-torul, după ce a inviat din morți, s'a arătat în mai multe rânduri, apostolilor, tot atâtă dovezii despre învierea sa mai presus de fire.

Crestinul adevărat crede cu toată puterea sufletului său în măntuitoarea înviere, după cum învață acest adevăr înțelepciunea nerătăcitoare a sfintei biserici creștine. Nu vă slăbiți nici voi credința voastră prin îndoie și ceretări zadarnice, când vedeti, că unuia dintre învățăcei, care cere dovezi i-se dă, ca să nu fiți și voi mustați ca cuvintele: „Dacă mă văzuți Tomo crezus; fericiți cari n'au văzut și au crezut”.

Fericiți cei credincioși, că sufletul lor nu este ros de îndoie. Fericiți sunt ei, căci credința lor tare le coboară în suflete pacea sfântă.

De aceea, acolo unde de departe vei vedea înălțându-se peste monotonia altor clădiri o pompoasă biserică iar lângă ea va lumina o scoală frumoasă, acolo unde oamenii vor cerceta acestea lăcașuri de curățire și primenire morală de luminare a muriții, acolo unde creștinii păstrează cu curățenie, și în legătura moșilor și strămoșilor lor, acolo sfânta pace împărătește.

Dar acolo ce crediți ce este, unde mama și fata nu pot sta la o masă? unde tata și fiul, moșul și nepotul se încaieră? Acolo unde vecinii se bârfesc se învidiază și fățuresc? Acolo unde mândria, lenea desfrâul, lăcomia și beția stăpânesc?

De acestia este departe duhul păcii, pentru că aici sunt deșarte sufletele de credință în Hristos Domnul, a cărui prea minunată înviere, astăzi se adevărește și pentru cel îndoieinic.

Crestinilor! Cercetați sufletele voastre și dacă aflați în ele umbră de îndoială în credința voastră cătră Hristos, care a inviat, alungați aceasta chinuitoare nălucă din suflete, dacă vreți să se sălăsluiască acolo pacea sfântă și fericioare.

Schimbați ca Toma îndoiala voastră în credință, ca să câștigați liniște, conștiință voastre. Credința voastră vă va mântui! Si să știi că scris este, că: „fericiți cei ce n'au văzut și au crezut”.

Acestea sunt cuvintele Hristosului D-zeu, pe cari

vi-le adresează prin mine smeritul vostru păstor sufletesc, azi când deodată cu adevărirea minunată învierii noi mai prăznuim și tradiționala Rugă.

Cuvântul acesta de rugă, se rostește aici în Bănat, cu față radioasă, cu drag și dor. Acolo unde am petrecut anii mei de copilărie n'am știut ce-i rugă. Când am auzit de rugă am stat nedumirit și mi-am zis: rugă astă trebue să fie o rugăciune, însăși numirea indică.

Bătrânilor noștri, oameni cu frica lui D-zeu se vor fi socotit să ceară ajutor și binecuvântarea lui D-zeu peste avântul lor trudit, să-le ocrotească țărnilile, și ca să-L poată Lauda, să i-se poată închină cu deadinsul, au anumit o zi, și i-au zis: rugă.

Ruga lor izvorită dintr-o necesitate sufletească internă a fost sfântă.

Ei dar de atunci a trecut mult și din sfânta rugă a moșilor noștri mândria și păcătoșenia noastră a făcut o rugă profană. Si m'am dumirit, cu multă părere de rău, că sub rugă nu se înțelege o zi de rugăciune ci mai vârtos o zi de desfătare și petrecere.

Prietenii se înviteză la rugă la concert. La rugă se întâlnesc rudenile să-se veseliască. Mamele se îngrijesc, și-și cojesc vârful dejetelor, tot anul, ca fetele și feciorii lor să fie în hainele cele mai frumoase la rugă la joc. Barem de ar veni și în sfânta biserică!

Moșii noștri se rugau cu smerenie la ruga lor: Doamne întoarceți fața ta cătră noi și ne miluiește. Azi femeile noastre au ajuns aşă de departe, că pentru rugă umbilă să-și facă haine din fața lui D-zeu.* Mătasa nu le îndestulesc.

Dacă ruga noastră stă în măncări și beuturi, în desfătări, petreceri și concerte, haine luxoase, cari fac un fal de păieți de bălcii din frumoasele bănnățence, atunci unde am putea afă cel puțin o schinție din acel creștinism, de cărui au fost stăpâni strămoșii noștri, cărui au plecat tremurând de evlavie ghenunții în fața puterii cerești în ziua de rugă? Oare noi n'avem lipsă de binecuvântarea Tatălui cereșc? Oare noi n'avem trebuință de ocrotirea lui preasfântă?

De ce dară atâtă mândrie? Au nu știu că prin mândrie a intrat păcatul și moartea în lume?

Vă las pe voi să cercetați sufletele voastre și să răspundeți unul fiește care cu sinceritate la acestea întrebări, și vă asigur, că după curățenia răspunsurilor va fi îndreptarea voastră.

Ruga să fie pentru voi praznicul de noile și nobilitare sufletească de întărire a credinței în Hristos M-torul, care a inviat, și a cărui înviere azi să adevăreze.

Întăriți în credință învierii mărețe vă îndemn să săpați adând în sufletele voastre, cuvintele divinului Hristos: „Pace vouă! Amin.

Izvin, la Dum. Tomii 1925.

Molentie Șora.

* Sub acest nume sunt cunoscute, de țăranele din jurul Timișorii oarecare pânzeturii, numite așa de evrei, ca să tragă atenția asupra lor.

BIBLIOGRAFIE.

"Căluza cunoaște și combaterii secelor" de Dr. Gheorghe Comșa, nou alesul Episcop al Aradului. Despre aceasta carte de valoare, vestitul scriitor Nichifor Crainic scrie următoarele:

In cartea sa Căluza cunoașterii și combaterii secelor, — pe care o recomandăm căduros celor ce se interesează de chestiune, pentru sau contra, — părintele diacon Gheorghe Comșa discută între altele cauzele prielnice acestor curente de anarchie religioasă în care noi vedem o pregătire a anarchiei sociale. Distinsul cleric enumeră între aceste cauze psihoză creată de marile zguduiuri ale războiului, (sufletul greu încercat își caută soluții și razim moral), valuta forte anglo-americană care elimentează entuziasmul apostolic al predicatorilor, sectanți și — ceea ce e foarte serios, — lipsa dela datorie a unei părți din clerul ortodox. Diaconul Gheorghe Comșa afirmă că numai „o mică parte” dintre preoți poartă osându-absenteismul misionar. E, desigur, un enfenism pentru a indulci o realitate dureroasă.

Volbură Poiană: Ion Burduf (viața unui copil până în ceasul în care a părăsit școala primară).

In „Biblioteca Sămănătorul“ Nr. 61, scriitorul Volbură Poiană publică o frumoasă povestire, sub titlul de mai sus, în care prinde simplu și mișcător viața unui copil de plugar moldovean și a mediului în care crește acest copil îndrăgit mai mult de întinsul câmpurilor și desărurile codrilor decât de pereții școlii din satul lui. Cărticica această scrisă din inimă pentru a merge la inimă va fi, desigur, bine primită de publicul nostru cetitor. Mai cu seamă în satele noastre, povestirea lui Volbură Poiană va fi ceteată cu placere.

Prețul e 5 Lei. Se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad.

Al. Mănciulescu: Povestiri. (Biblioteca Semănătorul, Arad, No. 72).

„Biblioteca Semănătorul“ se îmbogățește cu un nou volum: Povestirile lui Al. Mănciulescu. Cele două povestiri *Ilie lenicerul și Jupâneasa Domnica*, ne duc în lumea plină de furtuni a trecutului românesc. Scrisă limpede și simplu, acestea frumoase povestiri nu trebuie să lipsească din nici o casă unde sălășuiuște dragostea de neam și lege.

Se poate comanda dela Librăria Diecezană Arad. Prețul Lei 5. —

Gavril Todică: Urgile naturii (Biblioteca „Semănătorul“ No. 69).

Dl. G. Todică, — un talentat și harnic popularizator al științei, — adună în aceasta broșură o sănă de informații despre nenumăratele urgii deslășuite de Natură asupra oamenilor în cursul vremilor.

Cu ajutorul acestei cărți luăm cunoștință de nepastele cele mai cutropitoare ce s-au abătut vre-o dată asupra omenirii. Scrisă limpede, cartea D-lui G. Todică se cetește ca o cumplită poemă a dezastrelor.

De vânzare la Librăria Diecezană din Arad. Prețul Lei 5. —

Teodor Murășanu: *Cioburi de oglindă*. „Biblioteca Semănătorul“ Arad, No. 62—63.

Tânărul scriitor ardelean Teodor Murășanu pe care îl întâlnim des în paginile revistelor „Tara-Noastră“ și „Consanțiana“ din Cluj, și-a adunat în acest volum o sămă dintre bucătile sale în proză. Sunt între ele scene bine prinse din viața satelor noastre. În multe pagini găsim priveliști mișcătoare de viață ardelenescă din timpul răsboiului, care ne-a adus desrobirea.

Scris limpede și fără pretenții, volumul „*Cioburi de oglindă*“ se poate comanda dela librăria diecezană din Arad.

Prețul Lei 10.

Publicații de licitație.

Se aduce la cunoștință amatorilor, că pentru darea în întreprindere a lucrărilor de renovare la edificiul bisericil ort. rom. din Mândruloc, se va ține licitație la oficiul parohial din Mândruloc, la 17 Mai 1925, ora 15.

La licitație se primesc numai oferte închise și sigilate întrate până la datul de sus.

Planul, devizul și condițiile de licitație și întreprindere se pot vedea la oficiul parohial din Mândruloc. Suma totală de renovare face 420.081 lei. Concurenții vor fi obligați a depune lângă ofertul lor 5% vadiu. Mândruloc la 3 Mai 1925.

Comitetul parohial.

AVIZ. Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public și autorităților bisericești, că în Arad, str. Românului Nr. 7, am deschis un *birou technic de architectură; construesc orice planuri de casă, școli și biserici* împreună cu devizele (preliminare) lor, mai departe execut colacționări de tot felul de lucrări de zidiri și întreprind tot felul de lucrări technique, clădiri etc.

Cu stimă:

Teodor Cioban,
arhitect.

Dr. MIRON HERETIU
fost asistent la clinica Dermato-Venerică din Cluj.

Specialist în boale de piele, genito-urinare și venerico-sifilitice. Microscopie, ultramicroscopie, analiza sângelui și a lichidului cefalo-rachidian. Electroterapie. Operațuni de specialitate.

URETROSCOPIE

Consult: 2—4. d. m. ARAD, Bulev. Regina Maria No. 9. (Palatul Neuman). 5—5

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Censurat: Prefectura Județului.